

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. března 2018
samosoudcem Mgr. Pavlem Plchem **t a k t o :**

Obžalovaná

[REDACTED]

I

nar. [REDACTED], bez zaměstnání, bytem [REDACTED]

j e v i n n a ,

ž e

dne [REDACTED] okolo 9:30 hodin v [REDACTED], v budově [REDACTED], po řádném poučení dle
trestního řádu v podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 tr. řádu nepravdivě uvedla, že nejméně ve
dvou případech za celkovou částku 700,- Kč koupila metamfetamin od [REDACTED] nar.
[REDACTED], v důsledku čehož byl [REDACTED] trestně stíhán a byla na něho podána obžaloba a poté
dne [REDACTED], v budově okresního soudu při hlavním líčení ve věci obžalovaného
[REDACTED] vedené pod sp. zn. [REDACTED] po řádném poučení jako svědek vypověděla, že od
něj nikdy žádné drogy neměla, že si vše vymyslela a že si je vědoma toho, že obžalovaného krivě
obvinila,

t e d y [REDACTED] jiného lživě obvinila z trestného činu

č í m ž s p á c h a l a

přečin krivého obvinění podle § 345 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 345 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **š e s t i /6/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **d v o u /2/ let**.

O d ů v o d n ě n í

Po podání obžaloby soud z předloženého spisu zjistil, že přípravné řízení bylo provedeno podle zákona a byla dodržena zejména všechna ustanovení garantující respektování práv na obhajobu. Jelikož vydaný trestní příkaz napadla obviněná [REDAKCE] odporem, nařídil soud ve věci hlavní líčení.

Z důkazů v hlavním líčení provedených dospěl soud k závěru, že v obžalobě popsaná trestná činnost se stala a jejím pachatelem je obžalovaná, neboť její **vina** byla bez důvodných pochybností prokázána.

Obžalovaná v průběhu přípravného řízení na svou obhajobu neuvedla nic, této možnosti něco uvést na svou obhajobu využila až u hlavního líčení. Zde uzvedla, že svá tvrzení o nákupu drog od poškozeného si při svém výslechu na policii vymyslela proto, že byla silně nervózní a nevěděla původně, k jaké věci má vypovídat. Teprve v mezidobí do hlavního líčení v trestní věci poškozeného jí došlo, že ten člověk kvůli tomu bude mít problémy a před soudem proto uvedla již pravdu.

Soud její tvrzení považuje za účelová, nervozita v určité míře provází každou osobu vyslychanou policejními orgány, navíc obžalovaná byla pouze v postavení svědka, nebyla z ničeho podezírána. Stejně tak nemůže jako důvod k aktivnímu lhaní obstát ani to, že před výslechem nevěděla, k čemu se bude vyjadřovat – navíc s předmětem výslechu byla seznámena nejméně před tím, než byla vyzvána k podání svědecké výpovědi. Nevěrohodnost jejích tvrzení vyplývá i z toho, že krátce poté, co před soudem uvedla, že v době podání vysvětlení s poškozeným [REDAKCE] žila, tvrdila, že dokonce plánovali sňatek a obratem si „vzpomněla“, že tím mužem neměl být poškozený, ale vlastně jiný muž ....

Poškozený [REDAKCE] v podaném vysvětlení, přičemž úřední záznam o něm byl se souhlasem stran k důkazu přečten – uvedl, že si neumí vysvětlit, proč jej obžalovaná z drogové trestné činnosti křivě obvinila a že mu tím žádná újma nevznikla. Obdobně bylo soudem postupováno ohledně **svědectví** [REDAKCE] a [REDAKCE], tedy policistů, kterým obžalovaná své křivé obvinění sdělila a kteří popsali, že její výslech probíhal zcela standardně, vypovídala spontánně a nebyl na ni činěn žádný nátlak (což ostatně připustila i sama obžalovaná), resp. svědek [REDAKCE] si na její výslech pro odstup doby a četnost obdobných úkonů již konkrétně nevzpomněl.

Dokazování doplněno dalšími **listinnými důkazy** zejména předmětným **úředním záznamem o podaném vysvětlení**, z něhož se zjišťuje, že obžalovaná policejnímu orgánu tvrdila, že poškozený jí prodával pervitin a vylíčila i konkrétní detaily, jako kde, kdy a za jakých podmínek k nákupu drogy od něj došlo, aby pak z **protokolu o hlavním líčení** ve věci [REDAKCE] zdejšího soudu vyplynulo, že toto své tvrzení odvolala a vypověděla, že si vše vymyslela, aby měla pokoj. Soud provedl ještě důkaz **rozsudkem ve výše zmíněné trestní věci a listinami týkajícími se osobnosti obžalované**.

Na podkladě výše zmíněných důkazů proto soud dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalované ve smyslu podané obžaloby.

V otázce **právní kvalifikace** trestného jednání obžalované se soud ztotožnil se státním zástupcem. Jednání obžalované by bylo trestné i bez předchozího poučení, bylo však nadto objektivně prokázáno, že obžalovaná byla o trestněprávních následcích toho, pokud by jiného křivě obvinila ze spáchání trestného činu, poučena výslovně. Musela vědět, že distribuce pervitinu je trestným činem, navíc jde o dlouholetou narkomanku fetující již jako nezletilé dítě. Stejně tak věděla, že poškozený jí žádný pervitin nikdy neprodal a přesto jej vědomě nepravdivě z takového jednání před policejním orgánem obvinila. Na trestnosti jejího jednání ničeho nemění jí tvrzené pohnutky – tedy aby měla pokoj nebo že byla nervózní. Svě lži se tak dopustila v přímém úmyslu přečin spáchat, chtěla tedy nezákonně zasáhnout předmět ochrany přečinu křivého obvinění podle § 345 odst. 1 tr. zákoníku, jímž je zájem na ochraně osoby poškozeného před lživými útoky na její práva, čest a svobodu, na jeho právu nebýt bezdůvodně stíhán pro trestnou činnost, které se nedopustil. Nevyvíňuje jí ani skutečnost, že nedošlo k odsouzení poškozeného, protože svou lež odvolala alespoň v řízení před soudem, toto může nalézt svůj odraz pouze při posouzení povahy a závažnosti jejího společensky škodlivého a zavrženíhodného jednání. Svým jednáním tak obžalovaná naplnila všechny znaky skutkové podstaty přečinu podle § 345 odst. 1 tr. zákoníku.

Při rozhodování o **druhu a výši trestu** vycházel soud v ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku a přihlížel ke kritériím zde uvedeným, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Přihlédnuto bylo také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Soud shledal **polehčující okolnost** ve skutečnosti, že obžalovaná trestný čin spáchal poprvé, nelze však říci, že by předtím vedla řádný život. Ze zprávy o přestupcích vyplývá, že v souvislosti s drogami již spáchala i přestupek.

Přítěžujících okolností výslovně vyjmenovaných v § 42 tr. zákoníku soud neshledal (tedy ani takovou, že by přečin spáchala na osobě, která jí byla dle jejích slov značně blízká, neboť s poškozeným dle svého vlastního tvrzení žila, a to proto, že tomuto jejímu tvrzení neuvěřil – neuvedla ho ani v podaném vysvětlení, ani při výslechu před soudem ve věci poškozeného ■■■■■ a navíc ani on sám se o něm nikdy nezmínil, toto si obžalovaná zjevně vymyslela).

Z dokazování plyne, že faktory vedoucí k trestné činnosti obžalované lze vysledovat v prostředí toxikomanů, v němž se pohybovala od útlého mládí, prakticky od dětství. Fetovala dle svých slov stále častěji, až prakticky ob den, tudíž musela být ve vztahu s dealery drog v těsném a častém kontaktu. Toto kriminálně závadové prostředí a dlouhodobé užívání tzv. tvrdých drog mění osobnost narkomana k horšímu, jeho prvořadým zájmem je obstarat si drogu, na které je závislý. Tento postupný rozpad tradičních hodnot pak vede k neohleduplnosti vůči zájmům někoho jiného než toxikomana samotného, je mu lhostejné, co svým chováním způsobí jiným lidem. V daném případě se morální podlost obžalované projevila dosti zákeřně, kdy se nestyděla policistům nalhávat, že poškozený jí prodal drogu, aktivně si vymýšlela i podrobné detaily, aby její lži dostaly větší důvěryhodnost. Bylo jí lhostejné, že tím poškozeného ohrozí trestem odnětí svobody na několik let, ačkoliv musela vědět, kolik dealerů pervitinu a k jak přísným trestům bylo za dobu minimálně osmi let, co drogy od nich získávala, odsouzeno. Nelze jí proto uvěřit ani její tvrzení, že si možnost „problémů“, které obžalovanému způsobila, uvědomila až poté, co jej lživě před policejním orgánem obvinila. Musela vědět, že v obdobných věcech jsou dealeri drog trestáni soudně a to dosti přísně.

V důsledku použité právní kvalifikace byla obžalovaná ohrožena trestem odnětí svobody až na dvě léta. Na podkladě faktu, že obžalovaná spáchala trestný čin poprvé, dospěl soud k na podkladě úvahy dle § 55 odst. 2 tr. zákoníku k závěru, že osobnost obžalované je sice již narušena natolik, že dokáže spáchat trestný čin, nicméně stupeň této narušenosti a její mládí skýtají naději, že by ji bylo možno napravit ještě trestem nespojeným s výkonem trestu ve věznici a tedy že je v jejím případě možné uložení trestu ještě jen ve formě pohružky trestem odnětí svobody. Proto byl jeho výkon podmíněně odložen na zkušební dobu vyměřenou při spodní hranici sazby, avšak nikoliv v nejnižší možné míře. Zohlednil přitom dále, že se v jejím případě jednalo o lži, které poškozenému přivodily obvinění ze závažné trestné činnosti, za níž zákon stanoví přísný trest odnětí svobody. Z hlediska generální prevence není možné přehlížet, že lidé z drogového prostředí Mostecká se stejné trestné činnosti dopouštějí čím dále častěji, nejde o nijak řídký jev, ostatně jen poškozeného ■■■■■ lživě obvinili kromě obžalované další tři narkomané. Veden těmito úvahami, vyměřil soud obžalované trest odnětí svobody v jedné čtvrtině zákonné sazby, přičemž na nízké výměře trestu našlo svůj odraz, že ke spáchání přečinu došlo před více než dvěma lety a obžalovaná své lži uvedla na pravou míru ještě dříve, než by došlo k odsouzení poškozeného.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o

zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Právo odvolání nepřísluší osobám, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Mostě 12.3.2018

Mgr. Pavel Plc h, v.r.

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Holovlaská